

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 52C/272/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215214065
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Roštárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215214065.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II pred samosudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou v právnej veci navrhovateľky: A. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX, zast. JUDr. Peter Bilkovič, advokát so sídlom Strojnícka 8, Bratislava, proti odporcovi: F. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., zast. advokátska kancelária Kanisová & Kanis, s. r. o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, o určenie výživného na manželku takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý prispievať navrhovateľke manželským výživným vo výške 100,- Eur mesačne od 01. 02. 2015 do 28. 01. 2016.

Zročné výživné za obdobie od 01. 02. 2015 do 28. 01. 2016 v celkovej výške 1 190,32 Eur je odporca p o v i n n ý uhradiť navrhovateľke v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 23,80 Eur Slovenskej republike na účet Slovenskej pošty, a. s. vedený v Poštovej banke, a. s., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 30. 01. 2015 sa navrhovateľka domáhala od odporcu povinnosti uhrádzať jej manželské výživné vo výške 200,- Eur mesačne, počnúc od 01. 02. 2015 a náhrady trov konania.

Svoj návrh odôvodnila tým, že s odporcom uzavreli manželstvo dňa 23. 10. 2004. Uviedla, že spolu s maloletými deťmi žije v dome u jej rodičov. Odporca po vzájomných nezhodách s ňou a jej rodičmi opustil dňa 07. 10. 2014 spoločnú domácnosť. O maloleté deti sa od toho času výlučne stará navrhovateľka, ktorá je na rodičovskej dovolenke, poberá len prídavky na maloleté deti a iný príjem nemá. Celú finančnú situáciu zvláda len za pomoci rodičov. Uviedla, že odporca je zamestnaný a presnú výšku jeho mesačného zárobku nepozná (cca. 1 600,- Eur), ani jeho súčasné majetkové pomery. Na maloleté deti prispieva odporca nepravidelne, vo veci vyživovacej povinnosti na maloleté deti prebieha súdne konanie. Navrhovateľka uviedla, že jej náklady mesačné sú na mobil 25,- Eur, SIPO 240,- Eur, elektrina 80,- Eur, voda 5,- Eur, potraviny 130,- Eur, drogeria 25,- Eur a platí aj mesačnú splátku úveru vo výške 150,- Eur. Odporca si svoju vyživovacou povinnosť voči manželke neplní a nie je možné sa s ním dohodnúť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, prednesom právných zástupcov účastníkov, potvrdenia o príjme navrhovateľky, potvrdenia o príjme odporcu, rozhodnutím Okresného

súdu Dunajská Streda sp. zn. 5P/20/2015 o rozvode manželstva, rozhodnutím 9P/4/2015 o určení výživného, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu, pričom zistil tento skutkový stav:

Zo sobášneho listu vyplýva, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 23. 10. 2004. Z manželstva pochádzajú dve maloleté deti.

Z rozhodnutia Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 5P/20/2015 zo dňa 08. 12. 2015 vyplýva, že súd manželstvo účastníkov rozviedol a maloleté deti zveril do starostlivosti navrhovateľky. Odporcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletých detí sumu 290,- Eur. Rozhodnutie vo výroku o rozvode manželstva a zverení maloletých detí do starostlivosti matky nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 01. 2016.

Z potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku vyplýva, že v roku 2015 poberala navrhovateľka rodičovský príspevok za mesiac január - september 2015 vo výške 203,20 Eur.

Z potvrdenia o poberaní prídavku na dieťa vyplýva, že v roku 2015 poberala navrhovateľka prídavky na deti vo výške 47,04 Eur.

Z potvrdenia spoločnosti Consumer Finance Holding zo dňa 28. 11. 2014 vyplýva mesačná splátka úveru vo výške 150,- Eur.

Z potvrdenia platby SIPO vyplývajú poplatky vo výške 250,90 Eur, pričom platiteľom je B. I., č. d. XXX, J..

Z potvrdenia ZSE o preddavkových platbách za elektrinu vyplývajú zálohové platby vo výške 80,- Eur, pričom platiteľom je B. I., č. d. XXX, J..

Z faktúry za vodné a stočné vyplýva suma k úhrade 273,56 Eur, pričom platiteľom je B. I., č. d. XXX, J..

Z potvrdenia zamestnávateľa o príjmoch odporcu vyplývajú príjmy odporcu, ktoré dosahoval za obdobie od 01/2015 do 01/2016 (čl. 135, 136, 137, 138, 139, 223, 224, 255, 256, 257).

Z nájomnej zmluvy uzatvorenej odporcom dňa 09. 10. 2014 vyplýva, že si prenajal na obdobie od 09. 10. 2014 do 31. 12. 2015 garsónku č. 103 na G. ulici č. XX v B.. Náklady na nájomné a služby spojené s nájmom boli vo výške 155,- Eur.

Z rozhodnutia Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9P/4/2015-256 vyplýva, že dňa 04. 02. 2016 bola určená vyživovacia povinnosť určená odporcovi na maloleté deti celkom vo výške 350,- Eur.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu navrhovateľky uviedol, že s navrhovateľkou nežijú v spoločnej domácnosti od októbra 2014, kedy bol navrhovateľkou a jej rodičmi, po útoku zo strany navrhovateľky, prinútený k odchodu zo spoločnej domácnosti. Poukázal na ustanovenie § 75 ods. 2 Zákona o rodine a uviedol, že manželovi, ktorý porušil dobré mravy nie je možné priznať výživné práve pre rozpor s dobrými mravmi. Uviedol, že navrhovateľka svojím arogantným správaním a fyzickými útokmi voči odporcovi porušovala povinnosť vzájomného rešpektovania jeho dôstojnosti, čo vyvrcholilo tým, že ho prinútila odísť zo spoločnej domácnosti. K rozvratu manželstva a rodiny viedlo správanie navrhovateľky, ktoré spôsobilo, že ďalšie spolužitie s navrhovateľkou nebolo možné. Odporca uviedol, že jeho mesačný priemerný zárobok je 1 673,39 Eur, jeho mesačné výdavky sú: poplatky za bývanie 186,- Eur, internet 9,90 Eur, mobil telefón 15,- Eur, pohonné hmoty 50,- Eur, strava 150,- Eur, oblečenie 20,- Eur, drogéria 15,- Eur, splátky úverov 1 132,23 Eur, vitamíny 10,- Eur, výučba anglického jazyka 40,- Eur, výživné na deti 200,- Eur, spolu výdavky vo výške 1 828,13 Eur, čo vysoko prekračuje jeho mesačný zárobok. Ďalej uviedol, že pojem v zásade rovnaká životná úroveň manželov znamená, že nejde o mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí. Strohým nazeraním na jeho príjmy a príjmy navrhovateľky sa vytvára dojem disproporcie v majetkovej oblasti, avšak po posúdení odôvodnených výdavkov, ktoré uvádza, je ich životná úroveň v zásade rovnaká. Keďže bol navrhovateľkou donútený opustiť spoločnú domácnosť po odchode bol nútený vziať si spotrebný úver na zabezpečenie základných potrieb spojených s bývaním. Zdôraznil, že sám spláca všetky úvery, ktoré im boli počas manželstva použité na chod spoločnej domácnosti, sám uhrádza splátky pôžičky otcovi navrhovateľky, hoci nepozná účel týchto pôžičiek. Poukázal nato, že platby SIPO, elektriny

uhrádza otec navrhovateľky, je teda nesporné, že aj rodičia navrhovateľky sú povinní prispievať na chod domácnosti. Keďže v spoločnej domácnosti žije 5 osôb je suma platieb opodstatnená len vo výške 144,- Eur na navrhovateľku a deti. Zároveň uviedol, že suma 416,94 Eur na stravu pre trojčlennú rodinu je účelovo navýšená. Navrhovateľka účelovo zavádza pri uvádzaní nevyhnutných výdavkov predkladaním duplicitných potvrdení za platby. Uviedol, že životná úroveň oboch manželov je v zásade rovnaká, navyše určenie manželského výživného navrhovateľke by bolo vzhľadom na ňou porušované základné zásady upravené v Zákone o rodine v rozpore s dobrými mravmi, preto žiadal návrh zamietnuť.

V priebehu konania právny zástupca navrhovateľky uviedol, že medzi účastníkmi boli v manželstve problémy, odporca sa viackrát odsťahoval zo spoločnej domácnosti a potom sa opäť vrátil. Naposledy dňa 07. 10. 2014 opustil spoločnú domácnosť a odvtedy ničím neprispieval navrhovateľke, ktorá je sama na rodičovskej dovolenke. Medzi účastníkmi prebiehajú viaceré konania o úpravu styku a určenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Majú vedomosť o tom, že odporca podal žiadosť o rozvod. Uviedol, že odporca deklaruje svoj príjem na úrovni cca. 1 600,- Eur, preto jeho návrh prispievať navrhovateľke výživným vo výške vo výške 50,- Eur považuje za absurdný a nereálny, vzhľadom na jeho a jej príjmy. Požadovaná suma výživného odzrkadľuje reálne náklady, ktoré musí navrhovateľka vynaložiť na stravu a bývanie, a teda nie je v žiadnom prípade prehnaná. Navrhovateľka nepopiera, že odporca po tom čo boli podané návrhy na súd robí nákupy a poskytuje výživu deťom, avšak premetom tohto konania je výživa navrhovateľky, na ktorú neprispieva. Poukázal na to, že odporca má prenajatý byt na Farebnej 19 v Bratislave a zároveň má prenajatý byt v Šamoríne, ktorý je prázdny. Odporca nech zníži zbytočné náklady, pokiaľ uvádza, že mu nevychádza na výživu navrhovateľky. Ďalej poukázal na to, že tieto náklady na nájomné a ďalšie náklady, ktoré preukazuje odporca sú oveľa vyššie ako jeho deklarovaný príjem 1 200,- Eur, ktorý uviedol a predtým 1 700,- Eur. Rozhodnutie o rozvode nadobudlo právoplatnosť a preto žiadajú priznať výživné za obdobie od 01. 02. 2015 do právoplatnosti rozvodu manželstva t.j. do 28. 01. 2016 vo výške 200,- Eur mesačne, celkom sumu 2 380,64 Eur.

V priebehu konania právny zástupca odporcu uviedol, že odporca sa neodšťahoval zo spoločnej domácnosti dňa 07. 10. 2014, ale bol vyhodený, čo je dôležitá skutočnosť posudzovania z hľadiska dobrých mravov. Taktiež namietal tvrdenie, že odporca ničím odvtedy neprispieval. Od tejto doby prispieval min. 50,- Eur/týždenne a aj viac, čo vyplýva zo samotného návrhu navrhovateľky. Od apríla 2015 prispieva na maloleté deti sumou 250,- Eur. To sú pravidelné príspevky. Pokiaľ ide o mimoriadne výdavky a príspevky, ktorými prispieva na svoje deti tak je to napr. suma 120,- Eur za matrac pre deti, suma 500,- Eur za nákup oblečenia, obuvi pre deti a potravín, ktoré boli nielen pre deti. Ďalej samozrejme odporca dáva deťom darčeky. Odporcov príjem je mesačne cca. 1 562,- Eur podľa posledných dokladov. Jeho náklady sú vo výške cca. 500,- Eur na úvery, čo sa mu podarilo znížiť zo sumy 700,- Eur - predĺžením doby splatnosti, 500,- Eur na nájom, nakoľko z dôvodu žiadost' navrhovateľky, že deti nemajú v 1-izbovom byte kde prespať a aby býval bližšie k bydlisku detí, bol nútený si prenajať 3-izbový byt v Šamoríne. Odporca minie 100,- Eur na jedlo 100,- Eur cestovné výdavky, 10,- Eur internet, 15,- Eur na telefón, celkovo má výdavky približné na úrovni príjmov, ostáva tam nejaká rezerva, práve preto aj navrhli prispievať navrhovateľke sumou 50,- Eur mesačne výživným. Z uvedeného je zrejmé, že obaja účastníci majú približne rovnaký životný štandard zabezpečený. Pokiaľ ide o byt, je pravdou, že istý čas mal odporca prenajaté oba byty, lebo ten menší mal vo výpovednej lehote a nemohol si ho dovoliť neplatiť, pričom ten väčší byt si prenajal kvôli deťom. Uviedol, že od 10/2015 došlo k zníženiu príjmu odporcu zo sumy cca. 1 600,- Eur na 1 100,- Eur, pretože odporcovi bolo odňaté teamlíderstvo a seniorstvo, dôvodom bola reorganizácia.

V priebehu konania odporca uviedol, že dňa 07. 10. 2014 bol vyhodený po hádke a fyzicky napadnutý, manželkou prefackaný. Manželka ho fyzicky napádala už aj predtým. Po tom, čo bol vyhodený s manželkou a deťmi absolvoval víkendové nákupy, nakúpil deťom obuv a oblečenie a potraviny pre celú rodinu. Podľa jeho názoru manželka nakupovala zbytočnosti napr. množstvo kahancov za desiatky Eur, preto potom s tým prestal a posielal jej 50,- Eur. Od pojednávania jej posielal sumu 250,- Eur ako výživné ma deti

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 71 ods. 2 Zákona o rodine,, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd s poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na určenie vyživovacej povinnosti voči odporcovi je čiastočne dôvodný.

Súd mal preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 5P/20/2015-127 zo dňa 08. 12. 2015, dňa 28. 01. 2016 právoplatne rozvedené. Navrhovateľka požadovala priznanie manželského výživného do právoplatnosti rozhodnutia o rozvode vo výške 200,- Eur mesačne, pričom zročné výživné za obdobie od 01. 02. 2015 do 28. 01. 2016 si vyčíslila sumou 2 380,64 Eur.

Súd priznal navrhovateľke manželské výživné za obdobie od 01. 02. 2015 (tj. odkedy navrhovateľka žiadala priznať výživné) do 28. 01. 2016 (tj. do zániku manželstva) vo výške 1 190,32 Eur. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v tomto období životná úroveň oboch manželov nebola zásadne rovnaká. V uvedenom období príjem navrhovateľky tvoril len rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne a prídavky na deti v sume 47,04 Eur. Navrhovateľka sa starala v zásade sama o obidve maloleté deti, pričom nie je sporné, že odporca jej prispieval v tomto období finančne na maloleté deti, najskôr dobrovoľne, neskôr na základe rozhodnutia súdu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že finančné prostriedky poskytnuté na výživu maloletých detí nie je možné považovať za príspevok na výživu samotnej navrhovateľky, keďže týmito finančnými prostriedkami je potrebné pokryť v prvom rade potreby maloletých detí. ako vyplýva z potvrdenia o príjmoch odporcu, priemerný príjem odporcu za posudzované obdobie (01/02/15-28/01/16) bol cca. 1 400,- Eur netto mesačne. Odporca síce deklaroval svoje výdavky v oveľa vyššej miere, pričom uvádzal najmä vysoké výdavky na splácanie úverov, avšak súd poukazuje v tejto súvislosti na skutočnosť, že vyživovacia povinnosť odporcu vo vzťahu k manželke je prvoradá, okrem zabezpečenia výživného pre maloleté deti a zabezpečenia jeho základných životných potrieb v primeranej miere. Ako už súd uviedol navrhovateľkin príjem tvoril iba rodičovský príspevok, z ktorého musela finančne zabezpečiť všetky svoje životné náklady. v tejto súvislosti je iba pozitívne, že navrhovateľka spolu s deťmi býva u rodičov, ktorí tiež prispievajú na náklady spoločného bývania, nakoľko táto skutočnosť len znižuje výdavky navrhovateľky, ktoré by inak boli ešte vyššie. Odporca mal v uvedenom období príjem cca. 1 400,- Eur mesačne, pričom po odpočítaní nevyhnutých výdavkov na zabezpečenie jeho základných potrieb, ktoré sám deklaroval minimálne vo výške 645,90 Eur (vrátane výživného na maloleté deti) ide o sumu oveľa vyššiu ako samotné navrhovateľkine príjmy. Odporca rozporoval náklady navrhovateľky a maloletých detí na stravu a zabezpečenie nákladov na domácnosť, ktoré podľa neho boli na trojčlennú rodinu vo výške 416,94 Eur len na stravu účelovo navýšené. Sám odporca však deklaroval svoje nevyhnutné náklady na stravu vo výške 150,- Eur (neskôr 100,-eur) na jednu osobu. Taktiež jeho výdavky na bývanie boli vysoké napr. aj z dôvodu prenajatia dvoch bytov súčasne, pričom tieto náklady súd nepovažuje za nevyhnutné a potrebné na zabezpečenie základných životných potrieb odporcu. Pritom neobstojí námietka odporcu, že tak urobil na základe žiadosti navrhovateľky, nakoľko takáto požiadavka nebola v konaní preukázaná a je vecou odporcu, aby zvážil reálnosť resp. nereálnosť akýchkoľvek požiadaviek z hľadiska jeho finančných možností. Odporca uviedol, že sám spláca náklady na úvery poskytnuté obom manželom

a spotrebované počas manželstva a to vo výške 700,-Eur mesačne. Tieto výdavky odporcu, spolu s výdavkami na výživné maloletých detí a zabezpečenie si základných životných potrieb tvoria sumu vyššiu ako je odporcom deklarovaný príjem. Súd preto v neposlednom rade vzal do úvahy tú skutočnosť, že manželské výživné na zabezpečenie základných životných potrieb na výživu odkázaného manžela má prednosť pred úhradou akýchkoľvek pôžičiek a úverov. Pričom ako súd uviedol, čistý mesačný príjem odporcu v posudzovanom období predstavoval sumu cca. 1 400,- Eur mesačne. Je teda zrejmé, že príjmy ktoré dosahoval odporca v čase trvania manželstva účastníkov konania boli podstatne vyššie, než aké boli navrhovateľke vyplácané štátne sociálne dávky. V prípade účastníkov tohto sporového konania išlo za uvedené obdobie o rozhodovanie o vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi. Podľa platnej právnej úpravy, ak si niektorí z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh druhého z manželov ju určí tak, aby životná úroveň oboch manželov bola zásadne rovnaká, pričom prihliada na starostlivosť o domácnosť.

V prejednávanej veci mal súd preukázané, že navrhovateľka v posudzovanom období zabezpečovala starostlivosť o maloleté deti účastníkov konania a poberala len príslušnú dávku rodičovského príspevku vo výške 203,20 Eur a prídavky na dieťa. Z tejto sumy zabezpečovala starostlivosť o domácnosť a výživu pre seba a maloleté deti. Odporca jej prispieval na výživu maloletých detí, aj to zo začiatku sumou nižšou, ako bola následne určená rozhodnutím súdu o vyživovacej povinnosti odporcu voči maloletým deťom.

Súd bol teda toho názoru, že v tomto prípade bol daný dôvod určiť odporcovi povinnosť prispievať navrhovateľke na jej výživu za vyššie uvedené obdobie odo dňa kedy požadovala navrhovateľka určiť výživné (tj. od 01. 02. 2015 do zániku manželstva týchto účastníkov t.j. do 28. 01. 2016), aby v súlade so zákonom bola životná úroveň oboch manželov v čase, kým ešte trvalo ich manželstvo v zásade rovnaká. Toto vyrovnanie životnej úrovne podľa názoru súdu zabezpečovala suma výživného priznaná navrhovateľke vo výške 100,- Eur mesačne.

Vzhľadom k tomu, že súd rozhodol o určení výživného zo strany odporcu vo vzťahu k navrhovateľke za obdobie od 01. 02. 2015 do 28. 01. 2016 (t.j. do právoplatného zániku manželstva účastníkov), vznikol odporcovi do dňa rozhodovania o tomto nároku nedoplatok na výživnom za predmetné obdobie a to v sume 1 190,32 Eur na úhradu ktorého súd odporcu zaviazal. Tento nedoplatok bol vyčíslený ako súčet sumy priznaného výživného za mesiace február 2015 až december 2015 vo výške 100,- Eur mesačne a pomernej časti výživného za január 2016 zodpovedajúcej 28 dňom uvedeného mesiaca, čo predstavovalo čiastku 90,32 Eur (t.j. 100,- Eur / 31 dní x 28 dní). Spolu tak uvedené zročné výživné predstavovalo vyššie priznanú čiastku 1 190,32 Eur (t.j. 11 x 100,- Eur + 90,32 Eur). Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky na priznanie výživného zamietol ako nedôvodný.

Pokiaľ ide o námietky odporcu, ktorý žiadal manželské výživné nepriznať, nakoľko by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, keďže navrhovateľka ho prinútila k odchodu zo spoločnej domácnosti a fyzicky napadla, súd poukazuje na skutočnosť, že z odôvodnenia rozsudku, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené vyplýva, že súd príčinu rozvratu manželstva videl v nezhodách medzi manželmi plynúce v nedostatku komunikácie medzi manželmi o ich potrebách a ich neuváženým hospodárením vzhľadom na obmedzený príjem rodiny. S poukazom na uvedené, ako aj skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané správanie navrhovateľky voči odporcovi v rozpore s dobrými mravmi, nebol daný žiadny dôvod na nepriznanie výživného navrhovateľke pre rozpor s dobrými mravmi. Odporca ďalej namietal, že navrhovateľka bola spôsobilá objektívne vykonávať zárobkovú činnosť, pričom tak neurobila. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v rozhodnom období sa navrhovateľka starala o maloleté deti a bola poberateľkou rodičovského príspevku, pričom samotnou podstatou tejto dávky je zabezpečenie starostlivosti o maloleté dieťa v zákonom stanovenom časovom období. Preto nie je možné zabezpečenie poberanie rodičovského príspevku a zabezpečovanie starostlivosti o maloleté deti z ktorého dôvodu navrhovateľka nebola zárobkovo činná, považovať za také konanie navrhovateľky, ktoré by bolo objektívne potrebné posúdiť, ako zjavne účelové vyhýbanie sa povinnosti pracovať a zabezpečiť si tak prostriedky na uspokojovanie svojich životných potrieb, ani za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Len pre úplnosť súd poznamenáva, že navrhovateľka po skončení rodičovskej dovolenky je v súčasnom období zamestnaná a objektívne si tak sama zabezpečuje svoje základné životné potreby.

Súd v konaní nevykonal navrhovateľkou navrhnutý dôkaz výsluchom matky navrhovateľky, ktorú navrhla vypočuť za účelom preukázania okolností vyhodnenia odporcu z domácnosti, nakoľko vykonanie tohto

dôkazu vzhľadom na právoplatné rozhodnutie o rozvode účastníkov a tam zistené príčiny rozvratu manželstva súd považoval za nadbytočné a nehospodárne.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Súd o trovách konania rozhodoval podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., kedy navrhovateľka bola v konaní len čiastočne úspešná a preto súd vyslovil, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznáva.

Pokiaľ ide o súdny poplatok, súd rozhodoval podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 o súdnych poplatkoch a keďže navrhovateľka bola v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/ citovaného zákona oslobodená od súdneho poplatku a mala čiastočný úspech v spore, súd zaviazal odporcu, ktorý nebol oslobodený od platenia súdnych poplatkov, k úhrade súdneho poplatku z návrhu na účet Okresného súdu Bratislava II. vo výške 16,50 Eur. Vychádzal pritom z toho, že základ pre vyrubenie súdneho poplatku predstavovala celková suma zaostalého výživného vo výške 1 190,32 Eur. Podľa položky č. 8 písm. a./ prílohy zák. č.71/1992 o súdnych poplatkoch výška súdneho poplatku v prípade návrhu na určenie výživného medzi manželmi predstavuje 2% z ceny predmetu, najmenej však 16,50 Eur. Keďže pri základe poplatku 1 190,32 Eur by 2% poplatok činil sumu len 23,81 Eur, súd určil odporcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok v uvedenej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.